

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 667/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповић, адвокат из ..., против туженог „ББ банке“ АД ..., ради утврђења ништавости и неоснованог обogaћења, решавајући о сукобу надлежности између Основног суда у Новом Саду и Основног суда у Крагујевцу, на седници одржаној дана 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој парници надлежан је Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Основни суд у Новом Саду се решењем П бр. 8122/19 од 23.09.2019. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, са налогом да се, након правноснажности решења, списи доставе Основном суду у Крагујевцу, као стварно и месно надлежном суду.

Основни суд у Крагујевцу није прихватио своју надлежност за одлучивање у овом предмету, већ је списе уз акт број П број 5553/19 од 27.11.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за одлучивање надлежан Основни суд у Новом Саду.

Према стању у списима, тужилац је против туженог поднео тужбу Основном суду у Новом Саду, ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту, која се односи на трошкове обраде кредита уз захтев за исплату износа од 4.000,00 динара на име неоснованог обogaћења. Основни суд у Новом Саду се, по пријему тужбе, огласио месно ненадлежним за поступање у овој парној ствари, са образложењем да је уговором о кредиту, чланом 15. став 3., уговорена месна надлежност стварно надлежног суда према седишту филијале банке, односно Основног суда у Крагујевцу.

Законом о парничном поступку, чланом 19. ставом 1. прописано је да ће суд по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу, док према ставу 2. истог члана, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема тужбе.

Дакле, како то произлази из садржине цитираних одредби, суд може по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним само онда ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда. У конкретном случају, не ради се о искључивој месној надлежности Основног суда у Крагујевцу, што значи да се Основни суд у Новом Саду није могао огласити месно ненадлежним једино по приговору странке. Како, међутим, таквог приговора нема у списима, то је за одлучивање у овом спору надлежан Основни суд у Новом Саду којем је и поднета тужба.

Сходно наведеном, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**